

Praksisopphold - Namibia 2018

Jeg startet nyåret med en opplevelse for livet som jeg sent vil glemme, med nye vennskap, opplevelser og erfaringer jeg ikke kunne forestille meg. Det å få muligheten til å ta deler av studiet i utlandet har vært en drøm. Nå fikk jeg endelig sjansen og angreir ikke ett sekund! Etter å ha levd i ett eventyr i 3 måneder, har det vært helt klart fra minuttet vi startet på hjem reise at **HIT SKAL JEG TILBAKE!**

Jeg går studiet Bachelor i Barnevern på Høgskolen i Østfold avdeling Fredrikstad, og har hatt min siste praksisperiode på 3 måneder i fantastiske Namibia. Helt i starten av Januar 2018 satte en gjeng på 18 studenter fra ulike studieretninger snuten mot Afrika, nærmere bestemt Namibia. Forventninger og forestillinger om hvordan oppholdet skulle bli hadde nok alle en tanke om, men jeg vil tro at dette ikke var i

nærheten til slik oppholdet virkelig var. Vi var studenter fra forskjellige utdanninger som var så utrolig heldige å få praksisplass her. Det å få muligheten til å reise til Namibia å ha praksis, har vært en unik mulighet som har blitt satt enormt stor pris på. Erfaringer, opplevelser og kunnskaper har blitt delt på tvers av studentene fra de ulike studieretningene og ikke minst med praksisplassen. Jeg sitter igjen med ny kunnskap og forståelse for ulike kulturer og hvordan en hverdag kan være så forskjellig. Praksisen har bydd på krevende opplevelser og erfaringer, der du får se ting du ikke kan forestille deg. Dette er noe som vil påvirke mitt liv og min hverdag resten av livet på både godt og vondt.

Boplass – Wadadee

Under oppholdet i Namibia bodde vi på ett gjestehus som heter Wadadee. Det lå i Windhoek og i bydelen som heter Katutura. Vi fikk tidlig høre at dette var den delen som var «utrygg» og fikk derfor gjennomgå en haug med forhåndsregler som vi måtte ta. Jeg har omtrent fra dag en følt meg trygg og vell i gatene, og ikke opplevd noe som har skremt meg på noen måter. På Wadadee er det et kjempe hyggelig personale som sprer mye glede og latter blant

er virkelig til å anbefale!

menneskene som bor her. De er utrolig hjelpsomme dersom du trenger hjelp eller lurer på noe, og sørger alltid for at alle på huset har det bra. Under oppholdet var det ikke bare studenter fra Norge, men også frivillige fra Tyskland som vi bodde sammen med. Huset har en utsikt over byen, ligger nær butikk, har en utrolig fin uteplass med basseng og biljardbord under tak med anlegg for musikk og også en grill til disposisjon. Når vi ankom Namibia ble vi hentet av Shaun som eier Wadadee, og det var også han som planla turene vi var på under oppholdet. Disse turene var helt fantastiske og

Praksisplassen

Ettersom det var ulike studieretninger på praksis var det ulike praksisplasser vi kunne være på. For meg som studerer barnevern fikk en del plasser å velge imellom. Praksisplassene vi kunne velge mellom var en spesialskole for barn med psykisk utviklingshemming, en type SFO/barnehage ordning og barnehjem. Vi fikk besøke to av praksisplassene før vi fikk velge selv. Jeg valgte å ta min praksis på barnehjemmet. Barnehjemmet består av 4 hus der det bor barn fra 0-18 år, de har også ett par som er over fylte 18 år som fortsatt bor der, men da på premisser om at de hjelper til på barnehjemmet. Det er fire hus på barnehjemmet; baby house, toddler house, girls og boys house. Ettersom de tre sistnevnte husene er i skolealder var ikke vi så mye med disse barna da vi hadde praksis på dagtid. Mens vi var på barnehjemmet arbeidet vi mye med å skape rutiner for barna da dette ikke var tilstede. Vi fokuserte på å bedre hygiene og utføre aktiviteter med barna. Disse aktivitetene var både på og utenfor barnehjemmet. Ettersom barna ikke ofte er utenfor barnehjemmet var det ekstra gøy for både barna og oss å ta de med på aktiviteter som lekeland og svømmebasseng. Ressursene var knappe og standarden var lav, og det var derfor ekstra givende å få arbeide her og ikke minst se hvor stor betydning det hadde for både barna og de ansatte.

En dag i uken var vi også på ett suppekjøkken der vi hjalp til med servering av mat til barn. Både suppekjøkkenet og barnehjemmet ligger i Katutura. Man kunne se mange barn og familier som levde under lave levekår, og ikke hadde mye ressurser. Suppekjøkkenet befant seg i en såkalt blikkboks slik som de andre husene rundt. Der serveres det mat til flere hundre barn hver dag. Det var utrolig givende å se barna bli så glad for litt mat, og en dag i uka fikk de også med seg noe mat hjem til familien sin. De ansatte og frivillige som jobbet der hjalp barna med lekser, lekte med de og før de fikk mat måtte de synge, gå igjennom former, farger og alfabetet.

Utflukter

Innimellom tiden med praksis hadde vi også litt fri, og tid til å få oppleve deler av Namibia i løpet av dette oppholdet. Vi hadde booket turer igjennom Wadadee og fikk alt tilrettelagt og planlagt for oss. Vi startet allerede få dager etter vi ankom Windhoek med vår første og lengste tur til Victoria falls. Alle så frem til denne turen og var veldig spente. Vi trodde høydepunktet på turen var selve Victoria falls, men vi var innom så mange

nydelige steder på veien til hoveddestinasjonen. Vi teltet fra dag en, og ente med å trives veldig godt med dette. Vi har sovet under stjernehimmel, med lyden av vannet, baboos, villsvin, flodhester og andre dyr som har gått rundt og i nærheten av campen. Senere var vi også på tur til Sossusvlei, Swakopmund, Etosha og helt til slutt Cape Town. Vi har fått sett ulike terreng, mye dyreliv og vært i møte med Bushmen. Alle destinasjonene har bydd på ulike opplevelser, noen mer adrenalinfylte enn andre men unike på hver sin måte.

Faglig og personlig utbytte

Denne utvekslingsperioden har bydd på en del utfordringer men også beriket meg med utrolig mange nye erfaringer. Jeg har vokst veldig mye som person på denne reisen ved å blitt mer selvstendig, satt mer pris på det jeg har hjemme i Norge og fått ett helt nytt perspektiv på andre kulturer. Jeg har blitt mer bevist på kulturforskjeller og at det faktisk ikke alltid er så lett å forstå og sette de ulike kulturene selv om man kan lese om det. Det å oppleve disse forskjellene har gitt meg ett nytt perspektiv, forståelse og respekt og ikke minst gjort meg mer åpen for å virkelig forstå andre kulturer. Det å se hvor mye disse menneskene setter pris på livene sine, og selv om de bor i blikkboks hus så har jeg ikke møtt på ett eneste menneske som ikke smiler og er glad. Det har fått meg til å sette mer pris på min tilværelse i Norge. Her hvor vi har det så godt men likevell kan være så misfornøyde. Jeg har nå lært meg å være fornøyd med det jeg har, og valgt å lære av disse menneskene i blikkboks hus som er så glade og takknemmelige. Under praksisperioden har jeg også fått opplevd hvor mye struktur og fagligkompetanse har for jobben man skal gjøre. Ikke minst hvor viktig tilrettelegging for hvert enkeltindivid er, og hvor forskjellig innvirkning ulike tiltak kan ha på de ulike individene. Ettersom kommunikasjonen er avhengig av å foregå på engelsk har språkferdighetene mine blitt betydelig forbedret, og jeg har fått mer selvillit når det gjelder å kommunisere på et annet språk enn Norsk. Oppholdet har også endret min væremåte mot andre mennesker, det å være mer åpen og imøtekommende slik som de fleste menneskene i Namibia er.

I starten av studiet hadde jeg aldri trodd at jeg skulle komme til å legge ut på en slik reise så langt fra venner og familie. Men en ting er sikkert og jeg angreir ikke ett sekund og hadde mer enn gjerne reist en gang til hadde jeg hatt mulighet. Jeg sitter igjen med så mye mer enn ord kan beskrive og en stor lengsel etter å dra tilbake, ikke minst til de fantastiske folkene, omgivelsene, barna, opplevelsene og

rett og slett alt. Alle spør hvordan det har vært vil høre om alt du har gjort disse 3 månedene, men det kan ikke beskrives det må oppleves. Får DU muligheten til å dra selv, så anbefaler jeg virkelig å gjøre det!!

